

Արդ, հոս ալ պէտք կայ գրամի, և երբ կը գտնուի գրամը, գործը ինքնին կ'սկսի և կը յառաջանայ ու կը լրանայ:

Ո՞վ պիտի տայ գրամը կամ ուրիշ՝ պիտի հայթայթուի աշտպիտի ձեռնարկի մը համար պէտք եղած գումարը: Ահա՛ կարեւոր խնդիրը: Պէտք է լուծել զայն:

Դրամը գրգիռ և խթան պիտի ըլլայ որ ամէն վարանում մէկդի դրուի և ձեռնարկուի գործին, Ամեն. Դուրեան եղիշէ Ս. Պատրիարքի աչքին և ձեռքին տակ:

Ասիկա մէկ երկու հազար օրինակ դիրք մը տպագրելու գործը չէ որ սովորական տպարանի մը մէջ կարենայ գլուխ ելլել, նոյն ինքն տպարանի հաշուին: Ճարտարարուեստական ձեռնարկ մը պիտի ըլլայ ան, որուն յաջողութիւնը կախում է գրամէ:

Կարելի է Հայաստանեայց եկեղեցւոյ Բարեկարգութեան ձեռնարկել ունէ ատեն: Կարելի է մա՛նաւանդ միշտ բարեկարգ պահել Հայաստանեայց եկեղեցին, երբ ամէնէն յառաջ այս եկեղեցին ունենայ պատրաստուած չէնք չնորհք եկեղեցականութիւն մը, երբ կրօնական դաստիարակութեամբ լուսաւորուի մեր ժողովուրդը և ասոր իբրև առաջին պայման երբ իր հասկցած լեզուով կարգայ Սուրբգիրքը իր սան մէջ և լսէ զայն իր եկեղեցւոյն մէջ:

Իսկ այս բոլորին համար պէտք է գրամական կազմակերպեալ զօրութիւն և զոհողութիւն:

Վ Ե Ր Զ

Մ Ն Ո Ւ Ն Գ Ի Գ Ի Շ Ե Ր Ի Ն

Այս գիշեր երգիք մը չեմ ուզեր ես.
Կը ցանկամ քաղի ամայի դաշտում,
Կամ՝ աչերքս վեր՝ բլրան մը կուսին՝
Դիտել երկինքի շողիւնն արծաթի:
Խորհի՛ր քե՛ գիշեր մը՝ դարե՛ր առաջ՝
Այս ասղերը վառ նոյն ձեռքն վարում՝
Բերդեհեմ քաղիքն վրայ շողացին...

Կը ծածկե՛ր երգիքն ասղերն աչերե՛կ,
Ու կը բրբեկեցնե՛ր դեղով մեղկ նիրհման:
Իցի՛ւ քե՛ սպիտակ հօտի մը հովիւն
Ըլլայի՛ կողին վրայ բլրակներուն,

Թարգմանութիւն

Եւ առ սեր հօտին հրակել՝ արքուն:
Երկինքի փալփիլ՛ն պիտի դիտելի,
Յափեցակումն՝ յո՛յ ու յամբ ասղերուն՝
— մօտեր պայծառ, հեռուներն աղօս —,
Եւ ամէն մեկուն խօսիլն Անոր վրայ:

Այս գիշեր երգիք մը չեմ ուզեր բնա՛ւ.
Այլ բաց դաշտերէն ես կ'ուզեմ փութա՛լ
Դեպի պըսպրդուն լոյսերն աւանին:
Յիսուս մանուկն հո՛ն պիտի գրցենեմ ես,
Ասղի մը ներքեւ, մի որեւէ տեղ:
— Յնունդի Ասղերն Անո՛ր զիս կ'սանի՛ն:

S. Ա. Ն.